

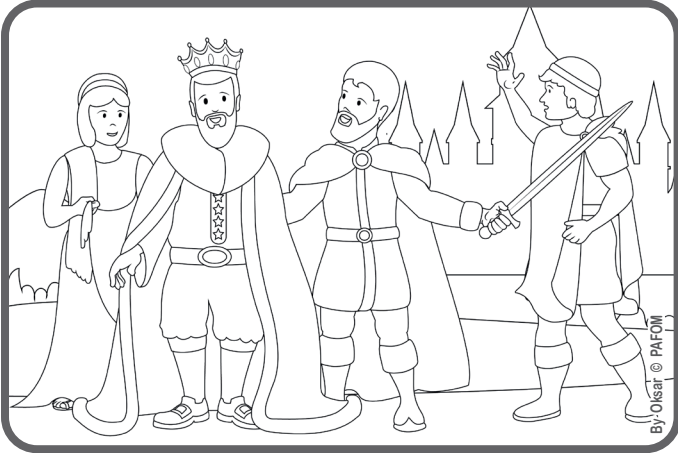
El més important és qui estima més

“ Qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci l'esclau de tots” (Mc 10,43-44).

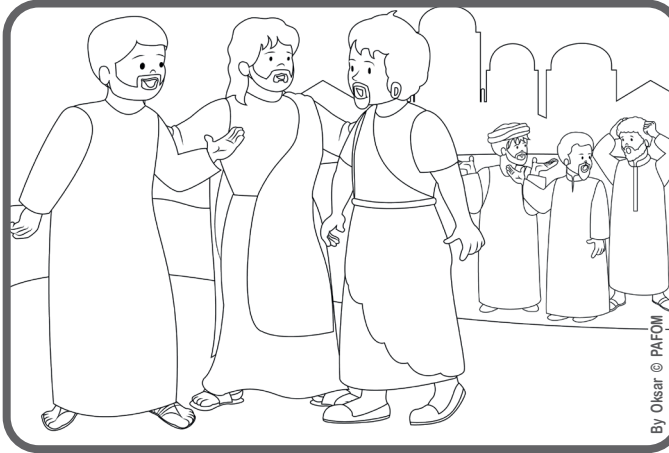
(OCTUBRE 2024, de la litúrgia del diumenge 20 d'octubre, XXIX del temps ordinari)

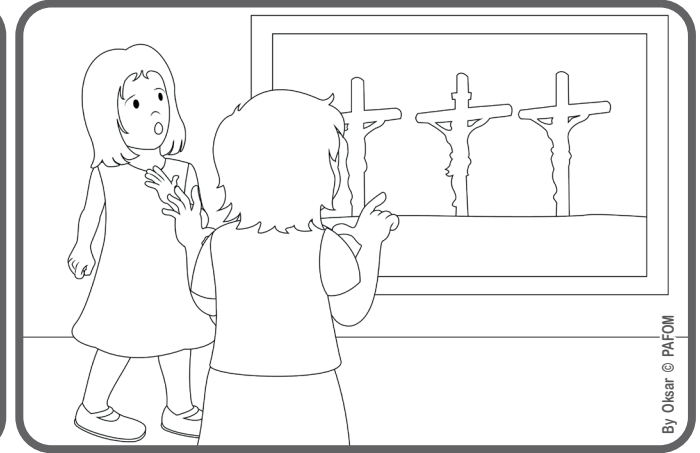
moviment dels
focolars

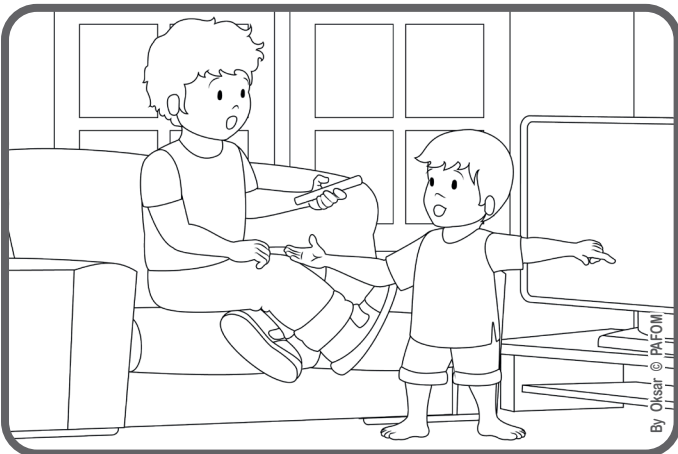
Fins i tot en l'època en què va viure Jesús, es pensava que els líders d'un regne eren les persones més respectades i importants, perquè manaven i eren servits pel poble. Per això tants volien ocupar posicions properes als líders!

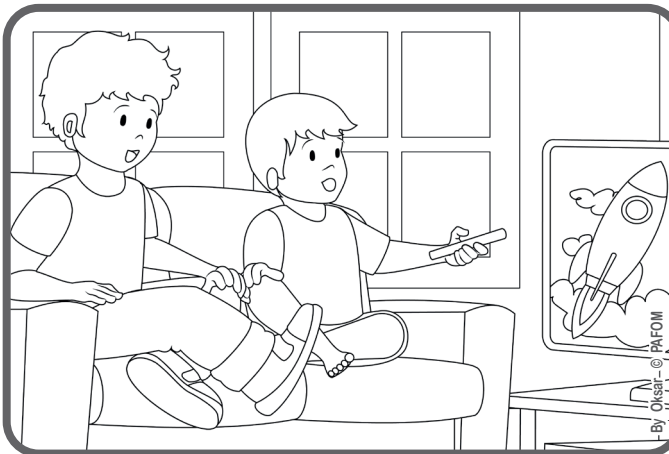
Un dia Jaume i Joan demanen a Jesús de poder estar a prop d'Ell quan estigui al cel. Els altres deixebles s'enfaden, i Jesús explica que al seu Regne qui vulgui ser el més important ha de servir a tothom.

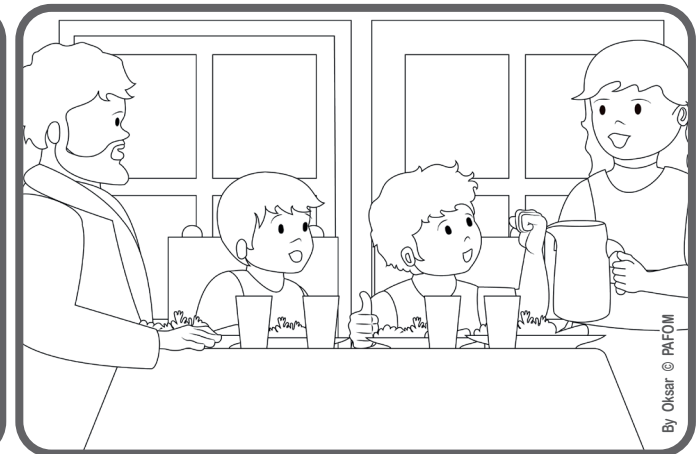
Jesús, de fet, no va venir a manar, sinó a servir i estimar. Ho va fer sempre al llarg de la seva vida, fins a morint a la creu per amor nostre. Ens va fer entendre que només estimant podem ser els més importants, ser els primers!

Una tarda era molt content perquè hi havia un programa a la televisió que m'agradava molt. Ja estava assegut al sofà a punt per començar quan va arribar el meu germà petit i volia veure una altra cosa.

“No està bé!” vaig dir: “Jo he arribat primer! I sóc més gran que tu, tinc dret a escollir!”. Però llavors vaig pensar que podia fer-lo feliç i deixar-lo veure el seu programa preferit. Em vaig sentir més fort que si hagués guanyat!

Al vespre la meua mare em diu: “Felip, demà repetiran el programa que t'agradava!” “Visca” - vaig pensar - “Jesús, ets molt amable!”. L'endemà vaig veure tot el programa i fins i tot el meu germà petit el va seguir amb mi!